

Betragtning have indlagt sig en saadan For- tjeneste, at de Nar efter Nar bør opføres paa Listen; at de en enkelt Gang bleve opførte derpaa, skulde jeg derimod ikke have Noget at indvende imod. Jeg er fuldstændig over- bevist om, at disse 9,700 Rb. vilde slaae til, dersom den høitærede Minister mere vilde give disse Understøttelser Charakteren af, hvad de burde være, nemlig midlertidige, ved noget mere at fordele dem til Folk, der paa en gi- ven Tid, ved at udgive Bærker eller paa anden Maade, kunde bruge dem. Jeg skal ikke her nævne Navne, men jeg skal dog gjøre op- mærksom paa, at en Mand, som sidder i et fast og indbringende Embede, dog saaer en saadan aarlig Understøttelse. Det er, som sagt, af Hensyn hertil, at jeg ikke har kunnet tiltræde Forslaget om at forhøie denne Conto med 300 Rb., men det er ikke af Hensyn til Summen; thi jeg erkjender, at den i sig selv er saa ubetydelig, at den har mindre at betyde. — Hvad jeg her har sagt, kan til- deels ogsaa gjælde om det næste Forslag, som gaaer ud paa en Forhøielse af 700 Rb. Jeg indrømmer, at der her er Tale om midlertidige Understøttelser, nemlig Reiseunderstøttelser, og jeg tvivler ikke om, at den høitærede Mini- ster nok vil tage Hensyn til de Bemærknin- ger, der ere fremkomne ogsaa fra den ærede Ordfører, om at anvende en Deel af Beløbet til flinke og begavede Skolelærere; men jeg vil sige med den ærede Minister, at skal der stee en saadan Udvidelse, er 700 Rb. ikke nogen tilstrækkelig Forhøielse; der maatte da foreslaaes en meget høiere Sum, og af den Grund har jeg ikke kunnet deeltage i at stille Forslaget om de 700 Rb. — Jeg skal dernæst udtale mig om Forslaget under Nr. 30. Jeg maa sige, at jeg ikke under de nuværende Forhold efter min Betragtning kan finde det rigtigt at op- stille en Sum af 3,500 Rb. til en Gramens- commissiön for Theologer. Jeg vilde have stemt for et lignende Forslag, hvis det var fremkommet fra den ærede Minister, men jeg kan ikke gaae med til at opstille det imod den Betragtning, han har gjort gjældende. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 36, som gaaer ud paa at nedfætte det vedkommende Beløb med 572 Rb. 64 Sk., forholder det

sig ganske rigtigt, som den ærede Minister udtalte, nemlig at det kun er en Deel af denne Sum, hvorefter der er Tale, og jeg kan fuldstændig slutte mig til den ærede Minister, naar han meente, at dette Beløb var aldeles ubetydeligt. Dette siger jeg med; Summen er saa ubetydelig, at den, naar man kun tager Hensyn til dens Størrelse, ikke skulde have fremfaldt en eneste Bemærkning fra min Side; men det, der har gjort, at jeg i denne Hen- seende hører til Mindretallet og ikke har kunnet tiltræde Ministerens Forslag, er den Maade, hvorpaa dette er fremkommet, idet man der- ved vil forsøge paa at komme bort fra den oprindelige Bestemmelse i en Contract; dette er min Hovedbetragtning, thi Contracten siger, at Manden skal deeltage i Udgifterne til Istand- sættelsen af Bygningerne. Naar der i Motiverne er anført, at han har anvendt overmaade me- get paa Jorden, kan jeg ikke indrømme, at dette skulde give ham særlig Adkomst til at blive fri for denne Udgift, thi det er aldeles klart, at naar en Mand anvender meget paa Jorden, er det i den Overbeviisning, at det, han saaledes anvender, vil komme tilbage med Renter. Det er ikke af Hensyn til Staten, at en Forpagter anvender meget paa den Jord, han har forpagtet, men det er af Hensyn til sig selv. Viser det sig derimod at være alde- les rigtigt, at han ved en Brand har lidt et meget betydeligt Tab, vil jeg her erklære, at jeg vil gaae med til at anbefale, at der ydes ham en Understøttelse. Jeg er som sagt villig til at yde en Understøttelse, naar Sagen blot fremtræder paa en anden Maade, selv om Summen var ikke saa lidt høiere end den, man her vil forsøge at forskaffe ham, thi jeg har i og for sig ikke Noget at bemærke imod selve Summens Størrelse, men kun imod den Maade, hvorpaa den her fremtræder, idet jeg ikke kan gaae ind paa, at man saaledes lige- overfor en Forpagter fraviger de udtrykkelige Bestemmelser, som findes i den mellem ham og Regjeringen afsluttede Contract.

Th. Nielsen: Det er ikke om det store Hovedspørgsmaal, jeg har Noget at sige, skjøndt det maaffee kunde synes ubehøigt her at gaae ind paa mindre Specialiteter. Det er ikke